

SŁUŻBA CELNA

Departament Służby Celnej
Ministerstwa Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

DOKUMENTACJA TECHNICZNO-TECHNOLOGICZNA
OBUWIA DO UBIORU SŁUŻBOWEGO
FUNKCJONARIUSZY CELNYCH
OBUWIE ZIMOWE MĘSKIE

Dokumentację opracował:

Instytut Przemysłu Skórzanego w Łodzi

Oddział w Krakowie

ul. Zakopiańska 9, 30-418 Kraków

SPIS TREŚCI

SPIS TREŚCI		2
Wizerunek poglądowy		3
1	Warunki użytkowania obuwia zimowego męskiego przez funkcjonariuszy celnych	4
2	Charakterystyka obuwia zimowego męskiego funkcjonariuszy celnych	4
3	Wymagania techniczne dotyczące obuwia zimowego męskiego dla funkcjonariuszy celnych	5
3.1	Kopyta do obuwia zimowego męskiego funkcjonariuszy celnych	6
3.2	Opis konstrukcyjny obuwia zimowego męskiego funkcjonariuszy celnych	6
3.3	Wykaz materiałów, z których należy wykonać obuwie	8
3.4	Wymagania techniczne dla materiałów i dodatków na obuwiu zimowym męskim dla funkcjonariuszy celnych	8
3.5	Wymagania techniczne dla gotowego obuwia	11
4	Znakowanie i konserwacja oraz pakowanie i przechowywanie obuwia	11
4.1	Znakowanie obuwia	11
4.2	Konserwacja obuwia	12
4.3	Pakowanie i przechowywanie	13
5	Wymagania dotyczące warunków gwarancji producenta na obuwiu zimowym męskim funkcjonariuszy celnych	13
6	Wykaz dokumentów normatywnych i innych dokumentów przywołanych w opracowanej dokumentacji	14
7	Wykaz dokumentów wymaganych do potwierdzenia zgodności wykonania obuwia zimowego męskiego z wymaganiami dokumentacji	15

1. Warunki użytkowania obuwia zimowego męskiego przez funkcjonariuszy celnych

Obuwie będzie użytkowane:

- przez funkcjonariuszy celnych wykonujących pracę chodzącą,
- przez 2 lata, w sezonie zimowym,
- na zewnątrz,
- okazjonalnie.

2. Charakterystyka obuwia zimowego męskiego funkcjonariuszy celnych

Obuwie należy wykonać zgodnie z wzorem przedstawionym na fotografii 1, dostępnym do wglądu w Izbie Celnej.

Fot. 1. Wzór obuwia zimowego męskiego

Obuwie zimowe męskie powinno składać się z dwóch podstawowych elementów: cholewki (wierzch i podszewka ocieplająca) i spodu (wkładka wymienna, podpodeszwa, podeszwa wraz z obcasem).

Cholewki powinny być zapinane na zamek błyskawiczny ułatwiający wkładanie obuwia. Wierzchy cholewek powinny być wykonane ze skóry bydlęcej licowej wodoodpornej w kolorze czarnym. Na podszewki należy zastosować włókninę ocieplającą w kolorze czarnym.

W obuwiu należy zastosować wymienną wkładkę z włókniny ocieplającej w kolorze czarnym, z pianką PU i warstwą folii aluminiowej.

Obuwie powinno posiadać formowane podeszwy w kolorze czarnym, z wydzielonym niskim obcasem, wykonane z TR (kauczuk termoplastyczny), o właściwościach antypoślizgowych.

Obuwie należy wykonać klejonym systemem montażu.

Obuwie powinno być wykonane w gatunku 1.

3. Wymagania techniczne dotyczące obuwia zimowego męskiego dla funkcjonariuszy celnych

Obuwie zimowe męskie powinno być produkowane zgodnie z wzorem przedstawionym na fot. 1 i dostępnym do wglądu w Izbie Celnej, w tęgości G1/2 w rozmiarach od 38 do 49 w numeracji francuskiej. Obuwie powinno być również produkowane w rozmiarach niestandardowych na podstawie uzgodnień pomiędzy Izbą Celną a producentem obuwia.

W Izbie Celnej dostępne są szablony konstrukcyjne modelu obuwia w rozmiarze 42 oraz modelowe kopyto oznaczone rozmiarem 42. Zarówno szablony jak i kopyto można wypożyczyć w celu wykonania kopii.

W tab. 1 podano orientacyjny zakres długości stóp w zależności od numeru długościowego obuwia.

Tab.1 Orientacyjny zakres długości stóp w zależności od numeru długościowego obuwia.

Orientacyjny zakres długości stopy ¹ w mm	Numeracja francuska
240 - 246	38
247 - 253	39
254 - 259	40
260 - 266	41
267 - 273	42
274 - 279	43
280 - 286	44
287 - 293	45
294 - 299	46
300 - 306	47
307 - 313	48
314 - 319	49

¹Osoby o stopach szczuplejszych (poniżej G1/2-G) mogą wybierać obuwie o numer mniejsze, osoby o stopach tęgich (powyżej G1/2) wybierać mogą obuwie o numer większe (ze względu na kształt czubka z naddatkiem na modę).

3.1. Kopyta do obuwia zimowego męskiego funkcjonariuszy celnych

Kopyta do obuwia zimowego męskiego należy wykonać na podstawie modelu kopyta IC-B (42) dostępnego do wglądu w Izbie Celnej.

W tab. 2 przedstawiono podstawowe wymiary kopyta do obuwia o numerze długościowym 42 w numeracji francuskiej.

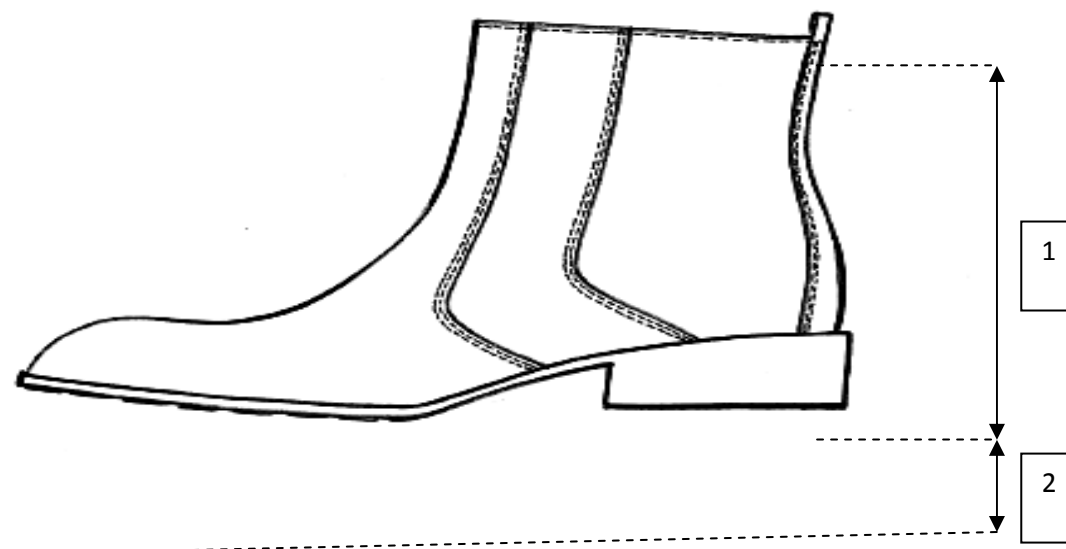
Tab. 2 Wymiary kopyta IC-B dla obuwia zimowego męskiego o numerze długościowym 42 w numeracji francuskiej

Nr długości wg numeracji francuskiej	Długość ściółki kopyta w mm	Tęgość	Szerokość podstawy kopyta w przedstopiu (mm)	Szerokość podstawy kopyta w pięcie (mm)	Obwód kopyta w przedstopiu (mm)	Metoda pomiaru kopyta
42	298	G1/2	98	62	256	Norma PN-O-91055:1987 Kopyta. Wielkości

3.2. Opis konstrukcyjny obuwia zimowego męskiego funkcjonariuszy celnych

Wierzchy obuwia powinny składać się z przyszwycy, nadstawek obłożyn oraz obłożyny zewnętrznej i wewnętrznej - połączonych ze sobą poprzez naszywanie dwoma rzędami szycia. W tylnej części obłożyny należy połączyć na zygzak i naszyć pasek tylny dwoma rzędami szycia. Cholewka powinna być zapinana na zamek błyskawiczny. Górne brzegi cholewek należy wykończyć przez zawijanie i obszycie.

Rys.1 Obuwie zimowe męskie (nr długościowy 42)

1 – wysokość cholewki w części tylnej - 144 mm
2 – wysokość obcasa – 25 mm

Zestawienie elementów składowych służących do wykonania obuwia zimowego męskiego dla funkcjonariuszy celnych zawarto w tab. 3.

Tab. 3 Zestawienie elementów składowych

Lp.	Wyszczególnienie	Ilość sztuk na 1 parę
1	Wierzchy: przyszwa nadstawka obłożyny zew. nadstawka obłożyny wew. obłożyna zew. obłożyna wew. pasek tylny	2 2 2 2 2 2 2
2	Podszewki: przyszwy obłożyny zew. obłożyny wew. ramki górne języki	2 2 2 2 2 2
3	Zapietki	2
4	Międzypodszewki : przyszwy nadstawki obłożyny zew. nadstawki obłożyny wew. obłożyny zew. obłożyny wew.	2 2 2 2 2 2
5	Podnoski	2
6	Zakładki	2
7	Podpodeszwy wraz ze wzmocnieniem + usztywniacz	2
8	Wkładki wymienne	2
9	Podeszwy	2
10	Zamki	2
11	Nici	

3.3. Wykaz materiałów z jakich należy wykonać obuwie

W tab. 4 przedstawiono wykaz materiałów i dodatków służących do wykonania obuwia zimowego męskiego dla funkcjonariuszy celnych.

Tab. 4 Zestawienie materiałów zasadniczych i dodatków, służących do wykonania obuwia zimowego męskiego

Lp.	Wyszczególnienie	Materiał	Wymagania
1	Wierzchy	skóra bydlęca wodoodporna, licowa gładka, kolor czarny	grubość 1,4÷1,6 mm
2	Podszewki	włóknina ocieplająca kolor czarny	masa powierzchniowa 210 ±15 g/m ²
3	Zapiętki	dwoina welurowa zapiętkowa w kolorze popielatym	grubość 1,0÷1,2 mm
4	Międzypodszewki	tkanina bawełniana- typu molino, wigan	
5	Podnoski	termoplastyczne	grubość 1,0÷1,2 mm
6	Zakładki	termoplastyczne	grubość 1,2÷1,4 mm
7	Podpodeszwy	wtórna skóra lub celulozowe (typu Texon)	grubość 2,0 mm
8	Wkładki izolujące od zimna	włóknina ocieplająca + pianka PU + folia aluminiowa	grubość 5÷6 mm
9	Podeszwy	TR (kauczuk termoplastyczny) kolor czarny	grubość całkowita: 7,5
10	Zamki	zamki obuwnicze, spiralne tworzywowe, kolor czarny	
11	Nici	syntetyczne, kolor czarny	

3.4. Wymagania techniczne dla materiałów i dodatków na obuwie zimowe męskie dla funkcjonariuszy celnych

W tab. 5 zestawiono szczegółowe wymagania dla materiałów i dodatków, z których należy wykonać obuwie zimowe męskie funkcjonariuszy celnych.

Spełnienie wymagań powinno być potwierdzone wynikami badań wykonanymi w laboratoriach badawczych akredytowanych lub mających wdrożony system zarządzania jakością zgodny z normą ISO 9001:2008.

Tab. 5 Wymagania techniczne dla materiałów i dodatków na obuwie zimowe męskie dla funkcjonariuszy celnych

WIERZCHY OBUWIA – skóra bydlęca licowa, kolor czarny

Lp.	Nazwa wskaźnika	Wymaganie	Metoda badań (nr i tytuł normy lub nr i tytuł procedury)
1	Przepuszczalność pary wodnej, nie mniej niż	2,0 mg/(cm ² · h)	PN-EN ISO 20344:2012. Środki ochrony indywidualnej. Metody badania obuwia
2	Wartość pH,	3,5÷7	PN-EN ISO 4045:2009. Skóra wyprawiona. Badania chemiczne. Oznaczanie pH
3	Dla pH mniejszego niż 4 liczba dyferencji nie więcej niż	0,7	PN-EN ISO 4045:2009. Skóra wyprawiona. Badania chemiczne. Oznaczanie pH

4	Wytrzymałość na rozciąganie nie mniej niż	15 N/mm ²	PN-EN ISO 3376:2012. Skóra wyprawiona. Badania fizyczne i mechaniczne. Wyznaczanie wytrzymałości na rozciąganie i wydłużenia wyrażonego w procentach
5	Siła rozdzielająca nie mniej niż	40 N	PN-EN ISO 3377-2:2005. Skóra wyprawiona. Badania fizyczne i mechaniczne. Wyznaczanie siły rozdzielającej. Część 2: Rozdzieranie dwustronne
6	Odporność na wielokrotne zginanie w temp. pokojowej nie mniej niż - na sucho - na mokro	100 000 zgięć bez uszkodzeń 20 000 zgięć bez uszkodzeń	PN-EN ISO 5402-1:2012. Skóra wyprawiona. Wyznaczanie odporności na zginanie. Część 1 Metoda fleksometryczna
7	Odporność na wielokrotne zginanie w temp. -15°C nie mniej niż	30 000 zgięć bez uszkodzeń	PN-EN ISO 5402-1:2012. Skóra wyprawiona. Wyznaczanie odporności na zginanie. Część 1 Metoda fleksometryczna
8	Przepuszczalność wody po 60 min.	bez przenikania	PN-EN ISO 5403-1:2012. Skóra wyprawiona. Wyznaczanie odporności na wodę skór miękkich. Część 1: Wielokrotne ściskanie liniowe (penetrometr)
9	Absorpcja wody po 60 min. nie więcej niż	20 %	PN-EN ISO 5403-1:2012. Skóra wyprawiona. Wyznaczanie odporności na wodę skór miękkich. Część 1: Wielokrotne ściskanie liniowe (penetrometr)
10	Odporność barwy na tarcie nie mniej niż - suche po 100 suwach - mokre po 50 suwach	3° szarej skali na materiale trącym	PN-EN ISO 11640:2013. Skóra wyprawiona. Badanie odporności barwy. Odporność barwy na cykliczne tarcie ruchem posuwistozwrotnym
11	Aminy aromatyczne	niewykrywalne	PN-EN ISO 17234-1:2010. Skóra wyprawiona. Badania chemiczne w celu oznaczenia niektórych azobarwników w skórach barwionych. Część 1: Oznaczenie pewnych amin aromatycznych uwalniających się z azobarwników.
12	Formaldehyd, nie więcej niż	75 mg/kg	PN-EN- ISO 17226-2:2009. Skóra wyprawiona. Oznaczanie zawartości formaldehydu. Część 2: Metoda z wykorzystaniem analizy kolorymetrycznej
13	Pentachlorofenol	niewykrywalny	Procedura badawcza IPS Łódź P.B.5.4. Wydanie 2 z 2014r. „Badanie zawartości pentachlorofenolu w wyrobach włókienniczych, skórzanych i skórach” lub PN-EN ISO 17070:2007. Skóra wyprawiona. Badania chemiczne. Oznaczanie zawartości pentachlorofenolu
14	Zawartość chromu (VI)	niewykrywalny	PN-EN ISO 17075:2009. Skóra wyprawiona. Badania chemiczne. Oznaczanie zawartości chromu(VI)

PODSZEWKI– włóknina ocieplająca 100% PES**WKŁADKI - trójwarstwowe: włóknina ocieplająca 100% PES, pianka PU, folia aluminiowa**

Lp.	Nazwa wskaźnika	Wymaganie	Metoda badań (nr i tytuł normy lub nr i tytuł procedury)
1	Przepuszczalność pary wodnej, nie mniej niż	4,0 mg/(cm ² · h)	PN-EN ISO 20344:2012. Środki ochrony indywidualnej. Metody badania obuwia
2	Siła rozdzielająca, nie mniej niż	15 N	PN-EN ISO 13937-2:2002. Tekstyli. Metody badania rozdzielania płaskich wyrobów. Część 2: Wyznaczanie siły rozdzielania próbek roboczych w kształcie spodni (metoda pojedynczego rozdzielania)
3	Odporność na ścieranie, podczas badania nie powinny powstawać żadne dziury przed osiągnięciem następującej liczby cykli - na sucho - na mokro	25 600 cykli 12 800 cykli	PN-EN ISO 20344:2012. Środki ochrony indywidualnej. Metody badania obuwia
4	Odporność barwy na tarcie (stopień szarej skali) nie mniej niż - suche po 10 suwach - mokre po 10 suwach - z udziałem potu po 10 suwach	3° szarej skali na materiale trącym	PN-EN ISO 105-X12:2005. Tekstyli. Badanie odporności wybarwień. Część X 12: Odporność wybarwień na tarcie
5	Aminy aromatyczne	niewykrywalne	PN-EN 14362-1: 2012. Tekstyli. Metody oznaczania niektórych amin aromatycznych powstałych z barwników azowych. Część 1: Wykrywanie zastosowania niektórych barwników azowych dostępnych metodą z ekstrakcją i bez ekstrakcji włókien
6	Formaldehyd, nie więcej niż	150 mg/kg	PN-EN- ISO 14184-1:2011. Tekstyli. Oznaczanie formaldehydu. Część 1: Formaldehyd wolny i zhydrolizowany (metoda ekstrakcji wodnej)

PODPODESZWY – wtórna skóra lub celulozowe

Lp.	Nazwa wskaźnika	Wymaganie	Metoda badań (nr i tytuł normy lub nr i tytuł procedury)
1	Absorpcja wody nie mniejsza niż	70 mg/cm ²	PN-EN ISO 20344:2012. Środki ochrony indywidualnej. Metody badania obuwia
2	Desorpcja wody nie mniejsza niż	80%	PN-EN ISO 20344:2012. Środki ochrony indywidualnej. Metody badania obuwia

PODESZWY – TR (kauczuk termoplastyczny)

Lp.	Nazwa wskaźnika	Wymaganie	Metoda badań (nr i tytuł normy lub nr i tytuł procedury)
1.	Oznaczanie wytrzymałości na rozdzielanie nie mniej niż	8 kN/m dla d>0,9 g/cm ³ 5 kN/m dla d≤0,9 g/cm ³	PN-EN ISO 20344:2012. Środki ochrony indywidualnej. Metody badania obuwia
2.	Wyznaczanie odporności na ścieranie nie więcej niż	150 mm ³ dla d>0,9 g/cm ³ 250 mm ³ dla d≤0,9 g/cm ³	PN-ISO 4649:2007. Guma i kauczuk termoplastyczny. Oznaczanie odporności na ścieranie za pomocą aparatu z obracającym się bębniem
3.	Wyznaczanie odporności na wielokrotne zginanie w temp. +20°C	nie mniej niż 30 000 cykli zgięć (wzrost nacięcia nie więcej niż 4 mm)	PN-EN ISO 20344:2012. Środki ochrony indywidualnej. Metody badania obuwia
4.	Wyznaczanie odporności na wielokrotne zginanie w temp. - 15°C	nie mniej niż 30 000 cykli zgięć (wzrost nacięcia nie więcej niż 4 mm)	PN-EN ISO 20344:2012. Środki ochrony indywidualnej. Metody badania obuwia

3.5. Wymagania techniczne dla gotowego obuwia

W tab. 6 zestawiono szczegółowe wymagania dla gotowego obuwia – obuwia zimowego męskiego funkcjonariuszy celnych.

Spełnienie wymagań powinno być potwierdzone wynikami badań wykonanymi w laboratoriach badawczych akredytowanych lub mających wdrożony system zarządzania jakością zgodny z normą ISO 9001:2008.

Tab. 6 Wymagania techniczne dla gotowego obuwia – obuwie zimowe męskie funkcjonariuszy celnych

Lp.	Nazwa wskaźnika	Wymaganie	Metoda badań (nr i tytuł normy lub nr i tytuł procedury)
1	Wytrzymałość połączenia podeszwy z wierzchem nie mniej niż	4,0 N/mm chyba że następuje rozdzielanie jakiegokolwiek części podeszwy, wówczas wytrzymałość połączenia nie powinna być mniejsza niż 3,0 N/mm	PN-EN ISO 20344:2012. Środki ochrony indywidualnej. Metody badania obuwia
2	Określenie cech ergonomicznych	wszystkie odpowiedzi zawarte w kwestionariuszu są pozytywne	PN-EN ISO 20344:2012. Środki ochrony indywidualnej. Metody badania obuwia
3	Współczynnik tarcia spódów obuwia (test chodu)	nie mniej niż 0,15	Procedura badawcza IPS PB 11/NO:2003 (wydanie II)
4	Wyznaczanie wytrzymałości szwu cholewki nie mniej niż - dla szwu podwójnego	25 N/mm	PN-EN 13572:2004. Obuwie. Metody badania wierzchów, podszewek i wyściółek. Wytrzymałość szwu. Metoda B

4. Znakowanie i konserwacja oraz pakowanie i przechowywanie obuwia

4.1. Znakowanie obuwia

Cechy, które należy oznaczyć na obuwiu i opakowaniu jednostkowym oraz zbiorczym przedstawiono w tab. 7.

Tab. 7 Cechy, które powinny być oznaczone na obuwiu, na opakowaniu jednostkowym i na opakowaniu zbiorczym obuwia zimowego męskiego funkcjonariuszy celnych

Lp.	Rodzaj znaku	Występowanie znaku			
		na obuwiu	na ulotce	na opakowaniu jednostkowym	na opakowaniu zbiorczym
1.	Nazwa lub znak firmowy producenta (lub dostawcy)	x ^{1,2/}	x	x	x
2.	Pełna nazwa i adres producenta (lub dostawcy) oraz kraj pochodzenia towaru		x	x	x
3.	Nazwa wyrobu			x	x
4.	Numer długościowy obuwia	x ^{1,3/}		x	x
5.	Materiały użyte do wykonania wierzchu, podszewki i elementów spodu stykających się ze stopą oraz podeszwy ^{5/}	x			
6.	Symbol wzoru obuwia	x ^{1,4/}		x	x
7.	Oznaczenie gatunku ^{6/}	x		x	x
8.	Liczba zapakowanych par i sortyment wielkościowy				x
9.	Miesiąc i rok produkcji			x	x
10.	Informacje dotyczące warunków użytkowania i konserwacji		x		
11.	Nr ZA zamawiającego			x	x
12.	Kod kreskowy wyrobu			x	x

1/ znak należy umieścić na obu półparach
2/ znak należy umieścić na wyściółce
3/ znak należy umieścić na podeszwie
4/ znak należy umieścić na podszewce
5/ oznaczenie podać zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 października 2004r. w sprawie dodatkowych wymagań dotyczących znakowania obuwia przeznaczonego do sprzedaży konsumentom (Dziennik Ustaw nr 240, poz. 2409)
6/ brak oznaczenia gatunku jest równoznaczny z tym, że obuwie jest wyprodukowane w gatunku 1

4.2. Konserwacja obuwia

Do każdej pary obuwia zimowego męskiego należy dołączyć ulotkę zawierającą informacje o sposobie konserwacji obuwia.

Przykład instrukcji dotyczącej konserwacji obuwia przedstawiono poniżej:

Zasady konserwacji i użytkowania obuwia zimowego męskiego
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zabrudzone obuwie należy oczyścić z kurzu i błota przy użyciu miękkiej szczotki lub przetrzeć delikatnie miękką tkaniną lub gąbką zwilżoną w letniej wodzie. Nie moczyć całego obuwia. 2. Nie należy stosować silnych detergentów do czyszczenia obuwia. Silne zamoczenie obuwia oraz użycie detergentów w trakcie usuwania kurzu lub błota może spowodować osłabienie spoiny klejowej, deformację obuwia oraz uszkodzenie powłoki materiału. 3. Przemoczone obuwie należy suszyć w temperaturze pokojowej z dala od źródeł ciepła (piece, grzejniki). 4. Po oczyszczeniu i wysuszeniu obuwia, należy nanieść na powierzchnię obuwia niewielką ilość pasty w kolorze wierzchu, a po wyschnięciu nałożonej pasty, wypolerować. 5. Przed nałożeniem następnej warstwy pasty, należy zmyć poprzednią warstwę używając miękkiej tkaniny lub gąbki zwilżonej w letniej wodzie. 6. Obuwie należy wkładać przy pomocy łyżki obuwniczej. Zapobiegnie to deformacjom obuwia oraz możliwości uszkodzenia elementów cholewki. 7. Podczas użytkowania obuwia w pomieszczeniach zamkniętych przez kilka godzin dziennie będzie odczuwalne zawilgocenie stóp. W związku z tym zaleca się stosowanie do obuwia wymiennych wkładek dobrze pochłaniających pot, które można kupić w sklepie obuwniczym.

4.3. Pakowanie i przechowywanie

Obuwie należy zapakować dwustopniowo: w opakowania jednostkowe (pudełka), a następnie w opakowania zbiorcze. Obuwie należy zapakować i przechowywać zgodnie z normą PN-O-91009:1996 Obuwie. Pakowanie, przechowywanie i transport.

5. Wymagania dotyczące warunków gwarancji wykonawcy na obuwie zimowe męskie funkcjonariuszy celnych

Wykonawca odpowiada za wady fizyczne ujawnione w obuwiu, w okresie 24 miesięcy (okres trwania gwarancji) od daty podpisania protokołu przyjęcia obuwia przez Zamawiającego i Wykonawcę.

Wykonawca jest zobowiązany do usunięcia wady fizycznej obuwia (naprawa obuwia) lub do dostarczenia nowego obuwia wolnego od wad (jeżeli naprawa będzie niemożliwa lub niewskazana), jeżeli wady te ujawnią się w ciągu okresu trwania gwarancji.

Wykonawca jest zobowiązany wykonać obowiązki wynikające z gwarancji, a w szczególności:

- rozpatrzyć reklamację i przekazać pisemnie informacje o rozpatrzeniu reklamacji Zamawiającemu w ciągu 14 dni kalendarzowych od daty otrzymania pisemnego zgłoszenia reklamacji przez Zamawiającego i wadliwego obuwia. Koszty dostarczenia wadliwego obuwia do Wykonawcy pokrywa Wykonawca;
- w przypadku uznania reklamacji dostarczyć Zamawiającemu naprawione lub nowe obuwie wolne od wad, na swój koszt, do miejsca wskazanego przez Zamawiającego, w terminie 21 dni kalendarzowych licząc od daty otrzymania pisemnego zgłoszenia reklamacji przez Zamawiającego i wadliwego obuwia;
- przedłużyć termin gwarancji o czas, w ciągu którego wskutek wady obuwia objętego gwarancją, uprawniony z gwarancji nie mógł z niego korzystać;
- ponieść odpowiedzialność z tytułu przypadkowej utraty lub uszkodzenia wyrobu od przyjęcia go do naprawy do czasu zwrócenia go (bez wad) Zamawiającemu.

W przypadku gdy Wykonawca nie uzna reklamacji Zamawiającego, Zamawiający przekaze obuwie do zbadania w instytucie badawczym posiadającym zespół rzeczoznawców ds. obuwia. Wydana ekspertyza będzie traktowana jako ostateczna. Koszty badań i korespondencji z Instytutem ponosi:

- Wykonawca obuwia w przypadku stwierdzenia zasadności reklamacji;
- Zamawiający w przypadku gdy reklamacja okaże się niezasadna.

6. Wykaz dokumentów normatywnych i innych dokumentów przywołanych w opracowanej dokumentacji

Lp.	Nr normy	Czego dotyczy	Tytuł
1	PN-EN ISO 9001:2009	Systemy zarządzania jakością	Wymagania
2	PN-O-91055:1987	Kopyta	Wielkości
3	PN-EN ISO 20344:2012	Środki ochrony indywidualnej	Metody badania obuwia
4	PN-EN ISO 4045:2009	Skóra wyprawiona	Badania chemiczne. Oznaczanie pH
5	PN-EN ISO 3376:2012	Skóra wyprawiona	Badania fizyczne i mechaniczne. Wyznaczanie wytrzymałości na rozciąganie i wydłużenia wyrażonego w procentach
6	PN-EN ISO 3377-2:2005	Skóra wyprawiona	Badania fizyczne i mechaniczne. Wyznaczanie siły rozdierającej. Część 2: Rozdzieranie dwustronne
7	PN-EN ISO 5402-1:2012	Skóra wyprawiona	Wyznaczanie odporności na zginanie. Część 1 Metoda fleksometryczna
8	PN-EN ISO 5403-1:2012	Skóra wyprawiona	Wyznaczanie odporności na wodę skór miękkich Część 1: Wielokrotne ściskanie liniowe (penetrometr)
9	<u>PN-EN ISO</u> 11640:2013	Skóra wyprawiona	Badanie odporności barwy. Odporność barwy na cykliczne tarcie ruchem posuwistozwrotnym
10	PN-EN ISO 17234-1:2010	Skóra wyprawiona	Badania chemiczne w celu oznaczenia niektórych azobarwników w skórach barwionych. Część 1: Oznaczenie pewnych amin aromatycznych uwalniających się z azobarwników.
11	PN-EN- ISO 17226-2:2009	Skóra wyprawiona	Oznaczanie zawartości formaldehydu. Część 2: Metoda z wykorzystaniem analizy kolorymetrycznej
12	PN-EN ISO 17070:2007	Skóra wyprawiona	Badania chemiczne. Oznaczanie zawartości pentachlorofenolu
13	PN-EN ISO 13937-2:2002	Tekstyli	Metody badania rozdzielania płaskich wyrobów. Część 2: Wyznaczanie siły rozdzielania próbek roboczych w kształcie spodni (metoda pojedynczego rozdzielania)
14	<u>PN-EN ISO</u> 105-X12:2005	Tekstyli	Badanie odporności wybarwień Część X 12: Odporność wybarwień na tarcie
15	PN-EN 14362-1:2012	Tekstyli	Metody oznaczania niektórych amin aromatycznych powstałych z barwników azowych. Część 1: Wykrywanie zastosowania niektórych barwników azowych dostępnych metodą z ekstrakcją i bez ekstrakcji włókien.
16	PN-EN- ISO 14184-1:2011	Tekstyli	Oznaczanie formaldehydu. Część 1: Formaldehyd wolny i zhydrolizowany (metoda ekstrakcji wodnej)
17	PN-EN ISO 17075:2009	Skóra wyprawiona	Badania chemiczne. Oznaczanie zawartości chromu(VI)
18	PN-ISO 4649:2007	Guma i kauczuk termoplastyczny	Oznaczanie odporności na ścieranie za pomocą aparatu z obracającym się bębniem

19	PN-EN 13572:2004	Obuwie.	Metody badania wierzchów, podszewek i wyściółek. Wytrzymałość szwu. Metoda B
20	PN-O-91009:1996	Obuwie	Pakowanie, przechowywanie i transport
21	Procedura badawcza IPS Łódź P.B.5.4. Wydanie 2 z 2014r. „Badanie zawartości pentachlorofenolu w wyrobach włókienniczych, skórzanych i skórach”		
22	Procedura badawcza IPS PB 11/NO:2003 (wydanie II)		
23	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 października 2004r. w sprawie dodatkowych wymagań dotyczących znakowania obuwia przeznaczonego do sprzedaży konsumentom (Dziennik Ustaw nr 240, poz. 2409)		

7. Wykaz dokumentów wymaganych do potwierdzenia zgodności wykonania obuwia zimowego męskiego z wymaganiami dokumentacji

Lp.	Dokument
1	Oświadczenie wykonawcy obuwia, że obuwie zostało wykonane zgodnie z wymaganiami dokumentacji;
2	Wykaz materiałów zasadniczych i dodatków, z których wykonano obuwie, a w tym rodzaj materiału i jego grubość
3	Aktualne sprawozdania (atesty) z badań laboratoryjnych materiałów, dodatków i gotowego obuwia oraz kopyt, wydane przez laboratoria badawcze akredytowane lub mające wdrożony system zarządzania jakością zgodnie z normą ISO 9001: 2008, potwierdzające spełnienie wymagań zawartych w: Tab. 2 Wymiary kopyta Tab. 5. Wymagania techniczne dla materiałów i dodatków na obuwie Tab.6. Wymagania techniczne dla gotowego obuwia
4	Gwarancja wykonawcy